

Bir [güzel](#) gönlüme ferman eylemiş
Fermanı okuyup yazmaya geldim
Gönül nağmelerin beste eylemiş
Tek telli sazımla çalmaya geldim

Duyun gönlümdeki feryat figanı
Gönlümün âhıdır saran cihanı
Hesaplar görölür mahşer divanı
Kor olup sevdanla yanmaya geldim

Sevda nedir bilmez körelmiş özün
Şu mahzun aşığı görmez mi [göz](#) ün
Nuru sönmüş sanki kararmış yüzün
Mehtapsız [gece](#) ne doğmaya geldim

Garip nergis gibi yöneldim sana
Pınarlar misali çağladım sana
Daldır avucunu iç kana kana
Yanık bağırlara akmaya geldim

Bir diyar aradım senden uzakta
Her yerde sen vardın gönlüm tuzakta
Sevdan melhemimdi tuttu ayakta
Hasta olup sinende yatmaya geldim

Beni aldın benden [Allah](#) biliyor
Bedenim ruhuma isyan ediyor
Bir bakış canıma bin can katıyor
Hülyalı [göz](#) lere bakmaya geldim

Ne [güzel](#) ler geldi geçti [dünya](#) dan

GELDİM

Tahsin Melan tarafından yazıldı.

Cumartesi, 31 Mart 2012 18:47 - Son Güncelleme Perşembe, 17 Mayıs 2012 01:35

**Veren canı alır yine yaradan
Yol sonunda seni bağrına basan
Bir avuç toprağa yağmaya geldim**

**Melanîyem sözüm geçmez o yara
Saldı yüreğimi sönmeyen hara
Bu sevda benimle gider mezara
Goncayken uğruna solmaya geldim**

Tahsin MELAN / Melanî